

تغییرات اقلیمی و راه های سازگاری با آن؛

سیاره که ما در آن زندگی میکنیم (زمین) یک سیاره بسته میباشد و این خاصیت آن باعث میشود تا فعالیت های صورت یافته درون خود را "چی در داخل زمین زیر پوسته آن و چی در سطح آن" دوباره انعکاس داده و پیامدهای خوب و یا زشت فعالیت زنده جان های آنرا به رخ شان بکشد. (سیستم های ایکولوژیکی بسته یا Closed ecological system CES ایکوسیستم های هستند که بر مبادله ماده با هیچ بخش خارج از سیستم متکی نیستند، و این خاصیت زمین که در اصل اگر ما تعادل ایکولوژیکی را مراعات کنیم یعنی بازیافت و مصرف مان به تناسب هم باشد به نفع تمام زنده جان های سیاره زمین است و اگر پا فراتر از این اصل بگذاریم این خاصیت زمین بر خلاف میل ما می چرخد).

انسان ها از دوران انقلاب صنعتی به صورت شعوری و غیرشعوری با طبیعت برخورد زشت را آغاز کردند و طبیعت نیز با ارسال پیام های متعدد (باران های شدید، سرازیر شدن سیلابها، آتش گرفتن جنگلات در نقاط مختلف دنیا، بارش برف در فصل گرما، سونامی های مدهش و غیره) انسان ها را از انجام فعالیت های مضر: (استفاده بی رویه از منابع طبیعی، جنگ ، رقابت روی استفاده بیشتر از سوخت های فسیلی، حفاری زمین به صورت بی نظم، معدن کاری غیر مسلکی، از بین بردن جنگلات، امتحان انواع بمب ها، آلوده ساختن آب و هوا و غیره) باخبر ساخت، ولی بشر حریص آنچنان در حرص خود غرق بود که با وجود روشن شدن چراغ سرخ زمین و ابراز نگرانی متخصصان حوزه مربوطه، باز هم به رقابت خود ادامه داده و از فعالیت های غیر مسوولانه که بلاخره تمام زنده جان های روی کره زمین را از بین خواهد برد دست نبرداشتند، چون دیری نخواهد بود که زمین به دو قسمت آبی و خشک مطلق تقسیم شود.

آتش گرفتن جنگلات در فصل بهار (که نور آفتاب مستقیم نمی تابد و حرارت زیاد تولید نمیکند)، بارش برف در فصل گرما و یا طوفان ها در خارج از فصل آن نتیجه فعالیت های 50 سال قبل و یا بیشتر و کمتر بشر میباشد و این تغییرات اقلیمی مختص به یک منطقه نبوده و نخواهد بود، همانطور که در ابتدا ذکر گردید زمین چون یک محیط بسته است پس فعالیت یک منطقه بالای مناطق دیگر تاثیر خواهد داشت.

محققان پیش بینی میکنند که اگر به همین منوال ادامه یابد تا سال 2050 زمین برای نفوس کنونی هم نمی تواند منابع کافی مورد نیاز آنرا از جمله زمین و آب شرب فراهم کند تاچی رسد به اینکه تا 28 سال دیگر نفوس دنیا چندین برابر بیشتر از امروز برسد که این یک روند طبیعی و انکار ناپذیر است، به نقل از گزارش آژانس بین المللی انرژی IEA در صورت ادامه روند کنونی میزان تولید گاز های گلخانه ای تا سال 2050 احتمالاً 130 درصد افزایش یابد، که در کنار آن رویداد های ناشی از اقلیم نیز باگذشت هر سال بیشتر و غافل گیر کننده تر از سال قبل میشود.

پس سوال اینجاست که چگونه میتوانیم خود را از این خطر حتمی نجات دهیم و زمین را که امانت نسل های گذشته برای نسل های آینده است عاری از خطر بسپاریم؟

همانطور که قبلاً ذکر کردیم که این تغییرات اقلیمی کنونی نتیجه فعالیت های اکنون و ده ها سال قبل میباشد پس برای کاهش خطرات آن نیز زمان زیادی مطالبه مینماید، و نیز چون این حوادث ناشی از فعالیت های مضر تمام بشر و تمام دولت ها میباشد پس میباید تا در قدم اول تمام دولت ها بخصوص کشورهای که در رقابت فعالیت های صنعتی مثل امریکا، چین، روسیه، جاپان، هند ... میباشند از رویکرد های خود خواهانه خود که همانا (جنک و جا طلبی، حفاری و معدن کاری، استفاده بیش از حد از سوخت های سفیلی، رقابت روی توسعه شهرها و ...) میباشد دست بردارند و فکری برای آینده زمین و مصوون ساختن خود از عواقب اعمال خود نمایند.

و اما در بعد فردی همانگونه که خالق مان برای ما میفرماید "بخورید و بنوشید ولی اسراف نکنید" باید میانه روی را در زندگی خود اصل قرار بدهیم و سعی نماییم تا نکات ذیل را حداقل بالای خود تطبیق نموده و برای دیگران نیز ابلاغ کنیم و مسولیت انسانی خویش را انجام داده باشیم.

- 1- از منابع طبیعی و غیری طبیعی برای چندین مورد استفاده کنیم؛
- 2- از سوختاندن انواع اشیای که باعث آلودگی آب و هوا میشود خود داری کنیم؛
- 3- از اشیای یکبار مصرف بخصوص پلاستیک باب استفاده نکنیم؛
- 4- کوشش بیشتر کنیم تا از حمل و نقل عمومی استفاده کنیم؛
- 5- از قطع انواع درختان و بوته ها جلوگیری کنیم؛

- 6- به حریم دریاها و ابحار دست درازی نکنیم؛
7- در سرسبزی دنیا حتا با اقدام کوچک شریک باشیم؛

انجام این چنین فعالیت بر علاوه که در دراز مدت باعث کاهش مخاطرات محیط زیستی میشود در کوتاه مدت نیز باعث صرفه جویی در هزینه مصارف شخصی افراد و ایجاد آرامش خاطر برای مان میشود.

زییر احمد کیهان

فعال محیط زیست